

15. roč. – 5/2005

Cena 5 Kč

Hukvaldský

Co se dělo v obci na úseku
výstavby a údržby. Dovíte se také
o změnách v platnosti občanských průkazů a jak je to s pravidelným čištěním
komínů. O farní slavnosti na farské zahradě. Jak se daří dolnosklenovskému
minipivovaru. V Hukvaldské galerii byla výstava obrazů Jana Václava Sládka.

občasník

Obsah

ÚVODEM

SPRÁVA OBCE

Můj velký dík	3
Investice a údržba obecního majetku	4
Důležité změny v platnosti občanských průkazů	5
Zeptali jsme se	6
Napsali nám z Krupiny	7
Informace z Obecního úřadu	7
Hledáme dárce krve	8

Z NAŠICH ŠKOL

Kvalita 2004/2005 — 6. 12. 2004	8
Národní program počítačové gramotnosti	9
Vzpomínky na prázdniny	10
Výcházka do lesa	11
Chemický den	12
Lampionový průvod	12
Obecní knihovna — novinky	13

Z FARNOSTI

Rychaltický krmáš na faře	14
Pražské Jezulátko	15

MINULOST A PŘÍTOMNOST

Rychaltice	15
Ohlédnutí za sezónou	17
Dívejme se kolem sebe	18

KULTURA

Několik slov k naší galerii	18
Dopis paní Klausové	20
2. ročník Svatováclavského hudebního festivalu	21

SPORT

Cyklistický výlet do Beskyd	22
Turistické zájezdy Odboru KČT Hukvaldy	23
Evropské dny turistiky	25
Oprava	26
Podzimní tenisové turnaje	26

SPOLKY

Skautský seminář	27
------------------	----

VÍTE, ŽE...

Kalendárium	27
Církevní svátky a obyčeje	28
Posvícení — hody — krmáš	28
Dušičky — Památka zesnulých	29
Legenda o houbách	30
Novinky v ostravské zoo	30

NEPŘEHLÉDNĚTE

Úvodem

Předposlední letošní číslo Hukvaldského občasníku dostáváte před svátkem 28. října — Dnem vzniku Československé republiky. V našich myslích je spojen s koncem 1. světové války v roce 1918. Jak to v té době v naší obci bylo, píší kroniky a my uvádíme několik údajů.

Co se dělo v obci na úseku výstavby a údržby dovíte se z článku místostarosty. Zeptali jsme, co se událo od vydání minulého občasníku. Své dojmy z návštěvy Hukvald nám napsali naši přátelé z družebního slovenského města Krupina. Dovíte se také o změnách v platnosti občanských průkazů a jak je to s pravidelným čištěním komínů.

Od počátku nového školního roku uplynuly již dva měsíce, škola se naplno věnuje výuce, přesto si žáci rádi vzpomenu na prázdniny a některé zážitky z nich nám napsali.

O farní slavnosti na farské zahradě v sobotu před rychaltickým krmásem si přečtete v rubrice z farnosti. A také připomínku toho, že již třetím rokem se věřící mohou opět těšit ze sošky Pražského Jezulátka na bočním oltáři v Rychaltickém kostele.

Historii vzniku zástavby v Rychalticích otvíráme článkem o minulosti obce Rychatice — samostatné do roku 1960. Možná v něm zjistíte, co jste ještě nevěděli. Jak se daří dolnosklenovskému minipivovaru, co všechno podniká, se dovíte z příspěvku ing. Luboše Piskoře.

V Hukvaldské galerii byla výstava obrazů Jana Václava Sládka, připravovány jsou výstavy další.

Nechybí ani informace o sportu a pozvánka na skautský seminář.

V rubrice Víte, že... vzpomene Den české státnosti i Den vzniku samostatné republiky, nadcházející svátek Všech svatých a Dušičky a též některé lidové obyčeje. Seznámíme vás s novinkami v ostravské zoo.

Redakce

Správa obce

Můj velký dík

Jsou v naší vesnici místa, a je jich dost, na kterých oko spočine se zalíbením. Myslím tím ta prostranství, o která pečují naši občané. Jen tak, bez nároku na odměnu. Jen proto, že i oni se chtějí dívat na hezky upravenou plochu před svým domkem, před svou zahrádkou. Neudržíž sobecky jen právě tu svou zahrádku.

Naše obec začíná od Mniší na Paleskách. Hned tam, u okresní silnice, manželé Rotkovi upravili malou plochu. Je na ní lavička, obrázek, bíle natřený plůtek.

Dáme-li se přes Horní Sklenov, jsou pěkná ještě další místa. Nechci na někoho zapomenout. Rád bych ale zmínil prostranství před číslem 28, o které se stará paní Šplíchalová, pečuje také o před několika roky upravenou plochu kolem autobusové zastávky. Plochu u poutače „Vítají Vás...” udržuje dlouhé roky paní Bůžková. Návštěvník Hukvald, který se chce podívat do domku čp. 6, kde mnohé roky o prázdninách pobýval Leoš Janáček, projde přes zahradu, po chodníčku le-

movaném květinami. O její vzhled se stará pan Karel Žák. Pěkně udržovaná je také zahrada u Památníku Leoše Janáčka na Podoboří, a to jeho správcem panem Dohnalem. Vůbec, celá cesta Podobořím vede kolem upravených domků, zahrádek i okolních trávníků. Na Podlesí se o kousek veřejné plochy stará paní Marie Sládková.

Za zmínku stojí i okolí domu s pečovatelskou službou. Obyvatelky tohoto domu tam založily květinové záhonky i malou skalku. Je to hezké. Prosím neničte jim to. Trávník kolem DPS, poměrně velkou plochu, pravidelně kosí pan Sýkora.

Občané bydlící v Dolním Sklenově u silnice, udržují příkopy i trávníky u „okresky“. Už dlouho je moc pěkný kout u so-

chy svatého Jana Nepomuckého u lávky přes Ondřejnici. Grufíkovi, Matulovi i Jalůvkovi se postarali o to, že má tato socha, věnovaná městem Nepomuk, kolem sebe vskutku důstojné prostředí.

I v sousedství cesty za vodou v Rychalticích, na břehu Ondřejnice, jsou díky Klosíkovým, Bujnoškovým, Bůžkovým, Strakošovým a dalším hezky upravené malé parčíky.

Každý občan, který zkrášlí veřejné prostranství, pečuje o ně, je velkým přínosem pro obec. Šetří rozpočet, přispívá k pěknému vzhledu obce. Za to vám všem — jmenovaným i nejmenovaným — patří můj upřímný dík. Z každého takového místa mám spolu s vámi velkou radost.

Petr Sobotík, starosta

Investice a údržba obecního majetku

Z investiční akcí bude naše občany nejvíce zajímat výstavba chodníku pro pěší v Dolním Sklenově. V současné době v souvislosti s výstavbou chodníku probíhá přeložka tří podpěrných sloupů vedení NN, vedení VO, vedení kabelové televize. Zhotovitel stavby — Lesostavby Frýdek-Místek — převzal začátkem října písemně zápisem do stavebního deníku staveníště a začal s přípravnými pracemi. Vytyčují se technické sítě, byla navedena zemina na odstavnou plochu pod Hukvaldy. Po vytyčení sítí se v souladu s harmonogramem prací začne navážet zemina u sklenovského mostu. Jedná se o liniovou stavbu a práce jsou ovlivňovány počasím a také povolením ze strany Správy silnic. Termín výstavby byl prodloužen do konce června 2006.

Začátkem října začala oprava hasičské zbrojnice na Hukvaldech. V současné době se opravují krovy, podlahy, zateplují stěny a stropy. Pokud to umožní počasí,

bude provedena injektáž venkovního hrázděného zdiva.

Ostre sledovaná výstavba vodovodu Podlesí-Podhoří byla již stavebně dokončena a čeká se na kolaudaci této stavby. Posunutí termínu kolaudace je zapříčiněno změnou trasy vodovodu před dokončením (změna majitelů pozemků, neudělení souhlasu se vstupem na pozemky), proto bylo nutné vyřídit nové územní rozhodnutí a stavební povolení na změnu stavby, řízení v současné době probíhá. Po jeho dokončení bude možno požádat o kolaudaci stavby. Následně bude vodovod smluvně předán do užívání vodárnám a ty budou uzavírat smlouvy s jednotlivými odběrateli.

Pokud jde o údržbu majetku, začala oprava přístavku u školy Mládeži v Rychalticích, oprava okapů na márnici na hukvaldském hřbitově, opraven byl vodovod na rychaltickém hřbitově a rozvod vody v bývalém dvoře na Hukvaldech. V cukrárně a večerce byla natřena okna. Opraveny nebo vyměněny byly dopravní značky v obci.

Ladislav Foldyna, místostarosta

Důležité změny v platnosti občanských průkazů

Dne 1. října 2005 nabyl účinnosti zákon č. 395/2005 Sb., kterým se mění zákon č. 328/1999 Sb., o občanských průkazech, ve znění pozdějších předpisů.

Zákon č. 395/2005 Sb. mění pouze § 24 odst. 2 zákona č. 328/1999 Sb., který nově zní: „Občanské průkazy bez strojově čitelných údajů, vydané do 31. prosince 2003, pozbývají platnosti nejpozději do 31. prosince 2008. Vláda stanoví nařízením lhůty, v nichž jsou občané povinni provést výměnu občanských průkazů bez strojově čitelných údajů, a to podle doby vydání občanských průkazů. Platnost občanských průkazů podle věty první končí vždy nejpozději dnem, který je stanoven jako konečný den lhůty pro provedení jejich výměny, s výjimkou občanských průkazů vydaných občanům narozeným před 1. lednem 1936, pokud není v těchto občanských průkazech doba ukončení platnosti vyznačena konkrétním datem.“

Dle této platné úpravy se občanům narozeným před 1. lednem 1936 **pouze prodlužuje lhůta pro výměnu** občanských průkazů **do 31. prosince 2008.**

Znamená to, že občané **narození před 1. lednem 1936**, kteří vlastní občanský průkaz **s neomezenou dobou platnosti** (v občanském průkaze musí být napsáno u platnosti „bez omezení“, „platnost prodloužena bez omezení“ anebo v příslušné kolonce je doba platnosti proškrtnuta), si tyto občanské průkazy **budou muset vyměnit do 31. prosince 2008.**

Upozorňujeme, že občané **narození před 1. lednem 1936**, kteří vlastní občanské průkazy bez strojově čitelných údajů **s dobou platnosti vyznačenou konkrétním datem**, postupují nadále podle nařízení vlády č. 612/2004 Sb., stejně jako občané narození po 1. lednu 1936, kteří

vlastní občanský průkaz bez strojově čitelných údajů (tedy typ knížka s plátěným nebo „gumovým“ červeným, rudým nebo hnědým obalem nebo občanský průkaz typ růžová identifikační karta).

Toto nařízení vlády stanoví lhůty pro výměnu občanských průkazů bez strojově čitelných údajů, kdy jsou státní občané České republiky povinni **provést výměnu** občanského průkazů bez strojově čitelných údajů vydaných

— do 31. prosince 1994 nejpozději **do 31. prosince 2005**

— do 31. prosince 1996 nejpozději **do 31. prosince 2006**

— do 31. prosince 1998 nejpozději **do 31. prosince 2007**

— do 31. prosince 2003 nejpozději **do 31. prosince 2008,**

s tím, že žádost bude vždy nutné podat **nejpozději do 30. listopadu** daného roku.

Dále vás upozorňujeme, že dne 1. ledna 2006 nabývá účinnosti ustanovení § 41a zákona č. 329/1999 Sb., o cestovních dokladech, ve znění zákona č. 559/2004 Sb. (bod 57), kde je uvedeno: „K opuštění území k cestě do států Evropské unie lze jako cestovní doklad použít i občanský průkaz se strojově čitelnými údaji (občanský průkaz typ zelená identifikační karta), pokud nemá oddělenou vyznačenou část.“

Z uvedeného vyplývá, že **od 1. ledna 2006 již nelze** k cestám do států Evropské unie používat občanské průkazy **bez** strojově čitelných údajů (typ knížka s plátěným nebo „gumovým“ červeným, rudým nebo hnědým nebo občanský průkaz typ růžová identifikační karta).

Také vás upozorňujeme, že mohou vzniknout problémy při společném cestování dětí zapsaných v občanském průkazu rodičů, pokud tyto děti nebudou mít vlastní cestovní doklad. Dítě zapsané v občanském průkazu rodiče neprokáže státní občanství, neboť do občanského průkazu se zapisují i děti — cizinci. Na

rozdíl od občanského průkazu se do cestovního pasu rodičů zapisují pouze děti, které jsou státními občany České republiky.

Dalším rozdílem je, že do občanského průkazu rodičů se zapisuje místo data narození a pohlaví rodné číslo dítěte. Rodné číslo, jakožto vnitrostátní identifikační údaj, může být nesrozumitelné pro cizí orgány. Z uvedených důvodů nedoporučujeme cestování dětí zapsaných v občanském průkazu rodičů bez vlastního cestovního dokladu.

(Převzato z přípisu Městského úřadu Frýdek-Místek)

Marta Sobotíková

Zeptali jsme se

V září naši obec navštívila delegace z jednoho z družebních měst — slovenské Krupiny. Pan primátor, přednosta úřadu a dvě pracovnice úřadu spolu s představiteli naší obce zavítali také do Štramberka, Kopřivnice, do blízkého Šmířákovy mlýna a také na magistrát města Ostravy, na Ostravu se podívali z radniční věže.

Starosta Petr Sobotík obdržel pozvání do polské Wisły, kde se konalo setkání prezidentů Visegrádské čtyřky. Hovořil tam o naplňování myšlenky o vzájemné spolupráci v praxi. Již v roce 1999 byla podepsána smlouva o spolupráci mezi městem Wisla a obcí Hukvaldy.

Od pátku 14. října jsou přístupné prostory v bývalé prodejně Bačkorka. Jak jsme již psali v minulém čísle, využívá je firma Šmíra Print. V patře můžete shlédnout expozici výrobků z činu, v druhé místnosti je umístěn dobový nábytek a v přízemí je prodejna bytových doplň-

ků. Mimo sezonu zde bude otevřeno pátek, sobota, neděle od 9.00—17.00 hod.

Zmiňovaná firma provozuje ve Štramberku pekárnu, penzion a minipivovar s výčepem kvasnicového piva, Šmířákův mlýn v Kozlovicích, kde je na čepu také štramberský Trubač.

Byli jsme také zvědaví, co bude dále s hukvaldským hotelem. Podle vyjádření jeho vlastníka pana Holuba by se s jeho úpravami mělo začít na jaře příštího roku. Taktéž by měly začít stavební úpravy v hukvaldském zámku.

Naši pozornosti neušel ani stavební ruch u Ondřejnice v Rychalticích. Povodí Odry tam provádí snížení splavu naproti Bujnochům čp. 55 o zhruba 70 cm, zároveň upravuje břehy a bylo sníženo dno koryta. Úpravy u Bujnochů se týkají úseku Ondřejnice v délce 544 m. Upravovaný splav se nachází v zátopovém území a jeho snížení by mělo záplavy zmírnit. Také by tím mělo být vytvořeno příznivější prostředí pro pstruhy. Následovat bude regulace řeky nad splavem u hasičské zbrojnice směrem k „Dvorskému mostu“. Ta by měla zahrnovat výstavbu měřicí stanice. Pro zajímavost — plocha povodí Ondřejnice činí celkem 41,5 km².

28. říjen — Den vzniku samostatného Československa si připomeneme 27. října v 17 hodin pietním aktem a položením květin u pomníku obětem obou světových válek.

Na čtvrtek 17. listopadu se připravuje koncert pro sponzor vyřízení koncertního křídla do společenského sálu. Měl by na něm vystoupit mladý, velmi úspěšný klavírista Martin Kasík. To znamená,

že to bude hezký zážitek nejen pro sponzory ale i pro širokou veřejnost.

Tradiční Ondřejská pouť na hradě Hukvaldy bude v neděli 27. listopadu. Tentokrát podle sdělení nebude vybíráno vstupné, které vloni a předloni pobouřilo hodně návštěvníků pouti.

Napsali nám z Krupiny

V dnech 16.—18. 9. 2005 sa na pozvanie p. starostu Petra Sobotíka štvorčlenná skupina z mesta Krupina vedená primátorom mesta Krupina Mgr. Jánom Hambacherom zúčastnila družobnej návštevy malebnej obce severnej Moravy Hukvaldy. Starosta obce spolu s vedením obce pripravili pre nás bohatý a zaujímavý program. Hlboké dojmy v nás zanechala vernisáž obrazov p. Sládka, veľmi na nás zapôsobil sobášny akt v priestoroch hradu, prehliadka obory a návšteva starobylého mestečka Štramberk.

Pri spoločných posedeniach sme preberali problémy týkajúce sa samospráv obidvoch miest, prezreli sme si priestory obecného úradu a základnej školy s novovybudovanou spoločenskou miestnosťou. Medzi našimi mestami už dlhodobo pretrvávajú družobné, ale aj osobné priateľské vzťahy.

Preto mi dovoľte, aby som aj touto cestou poďakoval starostovi obce p. Petrovi Sobotíkovi, obcej rade a zamestnancom obecného úradu za skvelé a priateľské prijatie, za ich pohostinnosť a starostlivosť počas celého nášho pobytu. Do ďalších rokov Vám prajeme veľa zdravia, šťastia, osobných aj pracovných úspechov. Nech Vaša obec naďalej kvitne do krásy.

*Mgr. Ján Hambacher,
primátor mesta Krupina*

Informace z Obecního úřadu

Vyhláška č. 111/1981 Sb., o čištění komínů stanoví podmínky pro tuto činnost, a to jak pro kominické podniky, tak i pro vlastníky objektů, v nichž se topí tuhými palivy i plynem. Vyhláška stanoví četnost čištění komínů a to takto:

- jsou-li do komínů zapojeny spotřebiče na tuhá a kapalná paliva 6 × ročně
- jsou-li do komínů zapojeny spotřebiče na plyná paliva:
 - a) do výkonu 50Kw, pokud jsou opatřeny komínovou vložkou, 2 × ročně,
 - b) do výkonu 50 kW, pokud nejsou opatřeny komínovou vložkou, 6 × ročně
 - c) s výkonem nad 50 kW 4 × ročně,
- jsou-li do komínů zapojeny spotřebiče paliv do výkonu 50 kW v rekreačních domcích a chatách, pokud nejsou celoročně užívány, nejméně 1 × ročně.

Kominické práce v objektech všech místních částí naší obce provádí kominictví

Ladislav Šputa, Jiřího Trnky 72, 738 01 Frýdek-Místek
tel.: 558 434 661, mobilní tel.: 737 513 364

Kominický podnik je povinen čistit komíny ve stanovených lhůtách. V objektech, které jsou ve vlastnictví občanů, provádí kominický podnik čištění komínů bez objednávky.

Libuše Reková

Přijďte darovat krev, darujete život!

Hledáme dárce krve

Nemocnice Frýdek-Místek, hematologicko-transfúzní oddělení

Tato akce bude trvat do **20. 12. 2005** pro nedostatek krve v této nemocnici.

Pokud splňujete podmínky:

- věk 18—65 let
- váha nad 50 kg
- dobrý zdravotní stav

Kdy můžete přijít?

- každý den kromě středy v době od 6.00—10.00 hodin
- ve čtvrtky i v odpoledních hodinách od 13.00—17.00 hodin

Dle zákona máte v den dárce krve právo od zaměstnavatele na den volna.

Případné informace a telefonické objednání 558 415 842.

Ludmila Čajánková

Z našich škol

Kvalita 2004/2005 — 6. 12. 2004

V měsíci září 2005 nám přišlo závěrečné zhodnocení projektu Kvalita 2004/2005, vyhlášeného a financovaného Krajským úřadem Moravskoslezského kraje. Jedná se tedy o žáky bývalého devátého ročníku (šk. r. 2004/2005).

Matematika

Úspěšnost za ČR	Moravskoslezský kraj	ZŠ L. Janáčka Hukvaldy
24,4 %	24,1%	40,0% 17. místo z 277 škol MS kraje

• „V rámci škol Moravskoslezského kraje se výsledky jeví jako **nadprůměrné**. Klasifikace žáků odpovídá v rámci Moravskoslezského kraje sledovaným výsledkům v testu.“

Český jazyk

Úspěšnost za ČR	Moravskoslezský kraj	ZŠ L. Janáčka Hukvaldy
38,7 %	38,2 %	51,0 % 16. místo z 277 škol MS kraje

• „V rámci škol Moravskoslezského kraje se výsledky jeví jako **nadprůměrné**. Klasifikace žáků odpovídá v rámci Moravskoslezského kraje sledovaným výsledkům v testu.“

Obecné studijní předpoklady

Úspěšnost za ČR	Moravskoslezský kraj	ZŠ L. Janáčka Hukvaldy
35,9 %	35,2 %	41,0 % 44. místo z 277 škol MS kraje

• „V rámci škol Moravskoslezského kraje se výsledky jeví jako **průměrné**.“

„Celková pozorování (nejen výsledků testů SCIO) prokázala, že výsledek žáků v matematice, českém jazyce i jejich obecné studijní předpoklady jsou závislé na vzdělání rodičů.“

Testování poskytuje zpětnou vazbu naší práce, a proto budeme v testování pokračovat i v letošním školním roce.

Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy

Národní program počítačové gramotnosti

Vzdělávací program pro širokou veřejnost vyhlášený Ministerstvem informatiky ČR

Obec Hukvaldy ve spolupráci s firmou ha-vel family, s. r. o. a se Základní školou a Mateřskou školou Leoše Janáčka Hukvaldy pořádají

kurzy počítačové gramotnosti

**v učebně informatiky
ZŠ a MŠ L. Janáčka Hukvaldy**

1. Základy počítače (3 hodiny), cena 100 Kč.

Základní dovednosti s PC, ovládání pomocí myši a klávesnice, správa souborů.

Termíny: 31. 10. 2005, 17.00—20.00 hod.
2. 11. 2005, 16.00—19.00 hod.

2. Základy textového editoru (3 hodiny), cena 100 Kč.

Základy práce s textovým editorem MS word, psaní a formátování textu, zásady psaní.

Termíny: 7. 11. 2005, 17.00—20.00 hod.
9. 11. 2005, 16.00—19.00 hod.

3. Internet a elektronická pošta (3 hodiny), cena 100 Kč.

Práce a vyhledávání na Internetu, založení vlastní schránky elektronické pošty, používání elektronické pošty.

Termíny: 14. 11. 2005, 17.00—20.00 hod.
16. 11. 2005, 16.00—19.00 hod.

Zájemce může absolvovat pouze první kurz nebo pouze první dva. Druhý kurz je však podmíněn absolvováním prvního a třetí kurz absolvováním prvních dvou.

Absolvent všech tří kurzů obdrží Certifikát Ministerstva informatiky ČR.

Přihlásit se můžete osobně nebo na tel:
Mgr. Alena Lérová, ředitelka školy
558 699 238, 724 217 985

Petr Domčík, správce učebny výpočetní
techniky 603 529 872

Stanislava Fojtíková, hospodářka školy
558 699 206

Vzpomínky na prázdniny

Silná bouře — Hana Sládková, 7. třída

Letos o prázdninách jsem jela s rodiči na dovolenou na Slovensko do Sládkovičova. Vyjžděli jsme v sobotu, na místo jsme dojeli za čtyři hodiny. V Sládkovičově jsou termální koupaliště — jeden dětský, dva 90 cm, jeden plavecký a jeden sedací bazén. V areálu je také hřiště na odbíjenou a nafukovací vodní fotbal, možnost se stolním tenisem, spousta stánků s jídlem, pitím a sladkostmi. Bylo tam pěkné prostředí. My jsme bydleli v chatce, která měla čtyři místnosti — koupelnu společně s WC, kuchyň a dvě ložnice. V kuchyni bylo vše potřebné pro vaření. Před chatkou bylo posezení se slunečníkem. Blízko jsme měli les.

Slunce nám svítlo do středy. Chodili jsme se koupat, opalovali jsme se, hráli karty, člověče nezlob se, badminton, brácha chodil každé odpoledne hrát kopanou s ostatními kluky. Dokonce k naší chatce každý den chodil na návštěvu malý zajíček. Byla radost ho pozorovat.

Ve středu bylo už od rána zataženo a dusno, odpoledne se spustil silný déšť a vítr, že jsme byli rádi, že jsme ubytováni v chatce a ne ve stanu. Vítr byl totiž tak silný, že někteří museli venku své stany držet, aby jim neulétly. Těm jsem v tu chvíli opravdu nezáviděla. Když déšť asi po hodině ustal, šli jsme se podívat, co způsobil. V místech, kde byly stany, se utvořila jezírka a někteří „stanaři“ měli ve stanech až 20 cm vody. A protože bylo pozdní odpoledne a bylo pořád zataženo, většina z nich se sbalila a jela domů. Následující dny bylo chladno a deštivo. Až v pátek odpoledne se vyjasnilo a my jsme se naposledy šli okoupat do bazénu. Do sedacího bazénu se dalo chodit i za chladného počasí — voda v něm měla až 35 °C. V sobotu ráno bylo opět zataženo, a proto jsme se rozhodli, že pojedeme domů.

Přestože nám počasí moc nepálo, dovolená se mi líbila. Zjistila jsem, že člověk nemusí jet k moři, aby si odpočinul a načerpal nové síly.

Durmitor — Miroslav Nytra

O prázdninách, koncem července, jsme rodiče, sourozenci a já jeli na dovolenou do Černé hory. Nebudu popisovat, jak super dovolená to byla, co všechno jsme prožili. Napíšu vám pouze jeden příběh, na který určitě do konce života nezapomenu.

Na třetí den dovolené otec naplánoval, že zdoláme nejvyšší vrchol Černé hory a Srbska. Jméno té hory je Bobotov Kuk, její nadmořská výška je 2523 metrů. Vyšli jsme v 7 hodin ráno. Celá cesta nahoru trvá (alespoň nám trvala) 7,5 hodiny, a to jsme měli dobré tempo. Během výstupu jsme spatřili celou nádhernou celého pohoří, krásu jezer, která jsme mohli shora vidět.

Je to tady. Já, má starší sestra a otec stojíme na nejvyšším a asi také nejhezčím vrcholu Černé hory a Srbska. Nahore jsme strávili přibližně 45 minut. Cestou dolů jsme potkali Brňáky a ti nám poradili celkem důležitou zkratku přes snůh. Dali jsme na ně. Taková ironie, je 30 °C a kolem nás jen snůh a snůh. Ve snůhu se sem tam vyskytne nějaká ta ostrější skála a o jednu jsem já, hlupák, zakopl. To by nebyla ani pořádná dovolená, kdyby se něco nepříhodilo. Rozsekl jsem si nohu. Tak hluboko, že takovou bolest jsem v životě nezažil. Okamžitě jsem si klekl do snůhu, který pode mnou měnil v červený. A když jsem se dověděl, že cesta dolů bude trvat ještě nejméně 7 hodin, psychicky jsem se zhroutil. Bolest nepolevovala. Navivně jsme si mysleli, že dolů půjdeme 7 hodin, šli jsme 10 hodin. Začíná se stmívat a my stále bloudíme nejstarším lesem Durmitoru. Řeknu vám: takový strach jsem ještě nikdy neměl. Tma, tma, tma, a to do slova. Náhle, pod dvou hodinách, vidíme záblesky světla. Zlepšuje se mi nálada.

S radostí si s rozseknutou nohou ležím na asfalt Žabljaku (město, ve kterém jsme ubytováni) a užívám si pocit bezpečí.

Prázdniny — žák 9. ročníku

Mé prázdniny nebyly příliš zajímavé, prakticky jsem pořád dělal to samé. Čtvrtý den prázdnin jsem se vrátil ze Španělska a šel jsem si „pokecat“ ke škole. Zbývajících skoro dva měsíce jsem prožil téměř stejně, až na pár výjimek. Někde to oživení přišlo až asi první týden v srpnu. Do té doby můj obvyklý den vypadal asi takto: ráno vstanu (asi v 9.30 hod.), jdu dolů, zapnu televizi, napiju se a jdu se podívat, co je v lednici. Zjistím, že až na máslo, vajíčka, nějakou cibuli a pár rajčat tam není nic. Dojdu k závěru, že z většiny těchto věcí bych se nenajedl, posléze objevím, že už není ani chleba. Vezmu peníze, skočím do obchodu, kde koupím nějaký salám, pár rohlíků a chleba. Když se vracím z obchodu, podrpu psa a dám mu rohlík. Podívám se na mobil — je 10.30. Brácha už konečně vstal a dívá se na televizi, kde stejně není nic zajímavého. Jdu ven, sednu na kolo a jdu se projet. U školy potkám několik známých tváří, „pokecám“ a jedu třeba do lesa. Ve dvě se vrátím, dívám se na televizi, sednu k počítači, poslouchám hudbu. V pět hodin se vrací mamka, něco trojčí, že si mám uklidit v pokoji. Jdu tam, naházím věci pod postel a jdu se projet. Asi kolem osmi se vracím, dívám se na televizi a asi kolem jedenácté jdu spát.

V srpnu jsem však zaznamenal takovou změnu: Zapojili nám internet (konečně). Tak se v mém obvyklém prázdninovém dni zvýšil počet hodin strávených u počítače (ještě jsem zapomněl, že práce bylo také poměrně dost, takže mi někdy na tyto věci nezbyl čas). Pár dní po zapojení internetu jsem jednoho krásného letního podvečera rozhodl, že se půjdu projet na kole. Bylo docela mokro. Kolem 11 hodin večer mi zašili ruku (časem mi dochází, že ta levá ruka není zas tak špatná).

Léto o prázdninách — Sylva Boháčová

O prázdninách jsem hodně užívala, hlavně u nás doma u bazénu. I když moc pěkných dnů v létě nebylo, přesto jsem se

koupala. Koupání mě strašně bavilo, a také opalování na zahradě. Když naopak bylo moc škaredě a pršelo, nic jiného mi nezbývalo, než jít domů a nějak se zabavit. Obvykle jsem se dívala na televizi a nebo něco hrála. Po dešti jsme se s mamkou občas vydaly na houby. Někdy jsme našly jen pár malý hříbků, které jsme stejně nevzaly, protože byly celé prolezlé housenkami. Jednou ale mamka našla tolik bedel, až mi přestaly chutnat.

Vycházka do lesa

V pátek nebylo vyučování jako každý den, ale po první vyučovací hodině jsme odešli ze školy na celé dopoledne do lesa. Cestou jsme dostali za úkol najít jakoukoli přírodninu. Listy, květy, plody, houby atd. Po příchodu do lesa jsme se postavili do kruhu, seznámili se s našimi průvodci Otou, Jarduou a Danielou. Rozdali si jmenovky a povídali si o tom, kdo a proč chodí rád do lesa. První hra se jmenovala „vrány a sovy“, měli jsme rozlišit co je pravda a co lež. Další hra se jmenovala „poznávačka“. Jednomu z nás připnuli na záda obrázek s nějakým zvířetem, které měl uhádnout. Dával různé otázky (např. má-li srst, zobák...) a ostatní odpovídali ano či ne. Pak byla asi desetiminutová přestávka. Někteří mezi tím sbírali

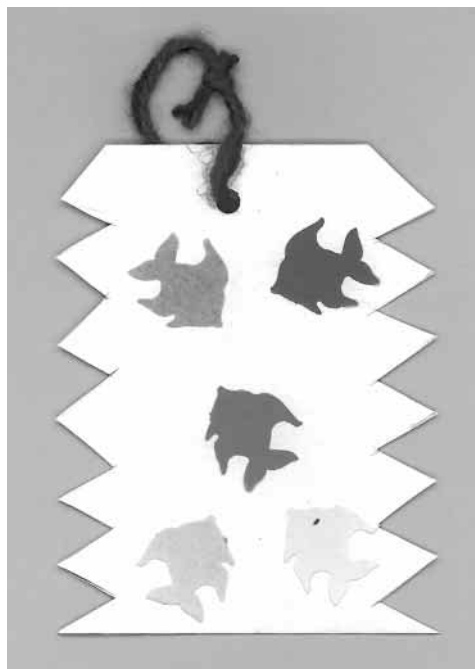
li houby, svačili a Adamovi se podařilo chytit dva mloky skvrnitě. Další hra se jmenovala „na slepé báby“. Ve dvojici jednomu zavázali oči a ten druhý ho vedl k nějakému stromu. Ten se zavázanýma očima si ho měl pořádně osahat, potom se vrátili na stanoviště, kde mu rozvázali oči a on měl ten strom najít. Po téhle hře jsme si vyjmenovali všechny druhy stromů, které se v našem lese vyskytují. Hráli jsme ještě spoustu dalších her. Nejvíce nás bavila hra „na srnku a rysa“. Srnka měla zavázané oči, rys se měl potichoučku k ní přiblížit. Srna měla podle sluchu poznat, z které strany se rys blíží. Nakonec jsme ještě popřáli lesu, aby se mu dobře dařilo a vrátili se do školy. Výlet se nám moc líbil. Doufáme, že podobné akce se budou opakovat. Chtěli bychom moc poděkovat našim průvodcům ing. Jaroslavu Gabzdylvi, ing. Otovi Holušovi a Daniele Šprochové z projektu ÚHUL (ústav pro hospodářskou úpravu lesa) a EU.

žáci 4. třídy

Chemický den

27. září se v naší škole konalo chemické cvičení. V úterý ráno jsme se všichni shromáždili ve škole. Vše začalo jako při běžném vyučování, až na to, že místo vyučovacích hodin jsme se učili, jak se zachovat v případě nebezpečí. Učili jsme se ošetřit zlomeninu, popálení, zastavit krvácení nebo zajistit zraněnému stabilizovanou polohu. Když jsme to zvládli, následoval chemický poplach. Aby nám to učitelé zpříjemnili, vyhlásili Miss Hastroš, což znamenalo mít co nejoriginálnější a nejbezpečnější oblečení. Oblékli jsme se do našich ochranných oděvů a vyšli vstříc modrému plynu. Díky nim jsme všichni přežili. Společně s ostatními žáky školy jsme se snažili naši školu obejmut. Pak jsme se vrátili do tříd. Miss Hastroš se stala 9. třída.

žákyně 9. ročníku

Lampionový průvod

I letos se konal lampionový průvod. Pro každou skupinu lidí to znamená něco jiného. Pro děti I. stupně je důležité, že půjdou s krásnými, svítícími lampiony, žáky II. stupně láká diskotéka po průvodu.

Proč se lampionový průvod koná? Je připomenutím Dne české státnosti, kdy si vyslechneme českou hymnu a proslov pana starosty. Připomeneme si dějiny českého národa a na závěr nám pan školník předvede prima ohňostroj. S pocitem hezkého zážitku se všichni rozejdeme.

žákyně 9. ročníku

Obecní knihovna — novinky

„Dějiny jsou scénář té nejmizernější kvality“

Před koncem roku máme pro čtenáře několik příjemných překvapení v podobě nových knih.

Autor Daniel Silva pracoval řadu let jako válečný reportér. Začal psát špionážní romány a dnes se řadí k nečtenějším spisovatelům. Znalosti zákulisí tajných služeb mu umožňují zaujmout příběhy čtenáře. Do knihovny přibýly tyto tituly:

Podpis zabijáka, Nelístostrný souboj, Umění zabíjet, Anglický zabiják, Smrt ve Vídni, Zpovědník.

Čeští autoři jsou zastoupeni těmito knihami:

Jiří Hanibal: **Život s chutí cyankáli**, je to generační román ze současnosti.

Zoe Klusáková-Svobodová: **O tom, co bylo**. Kniha vzpomínek dcery armádního generála Ludvíka Svobody.

Klára Janečková: **Osudová posedlost**. Příběh dvou kamarádek, které se provdaly za cizince.

Táňa Nálepková (sestra herečky Světlany Nálepkové): **Zabít draka a Cvičebnice praktického bytí**. Jsou to osudy současných žen.

Jan Vaněček: **Jak jsem se (ne)stal agentem StB**.

Nezapomněli jsme ani na životopisné knihy:

Jacek Moskwa: **Papež, který změnil svět**
Její veličenstvo královna Núr: **Skok víry** — paměti jordánské panovnice

Autorka Joy Fieldingová je mezi čtenářkami velmi oblíbená, proto kniha **Neúpl-**

ná mozaika bude milým překvapením.

Nový, neznámý autor Kien Nguyen se narodil v Jižním Vietnamu, nyní žije v Americe. Jeho román **V kolonii** je romantický příběh.

Historie je v novinkách rovněž zastoupena. Jsou to další **Versailleské romány**

— 3. díl s názvem **Bašta slávy** a 4. díl nazvaný **Zrádné sny**.

Dále pak román Jiřího Bílka **První kníže aneb Předtucha moci**. Ten vypráví o počátcích Přemyslovců — Bořivoj a jeho nástup k moci v Čechách.

Od Andrease Schrameka je první díl trilogie **Amenofis — V zemi Sokolího boha** a pojednává o slavných egyptských faraonech 18. dynastie.

Dva detektivní romány Bernarda Knighta — **Otrávená číše** a **Hroživé tajemství** nám představují

středověkou Anglii, její zvyky a způsob života. Hlavní postavou je první jmenovaný koroner hrabství Devon, který se pokouší vnést trochu pořádku do drsných poměrů.

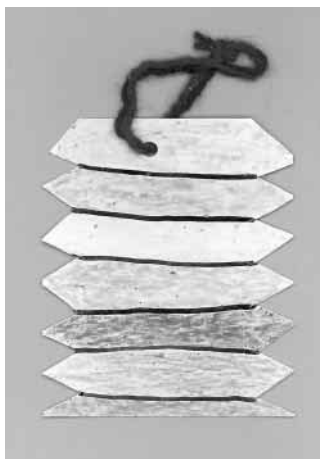
Dalšími detektivními romány jsou **Smrt v buši** od Manuely Martini a **Prach prachu** Tami Hoag.

Kdo jsou černé vdovy? Na to odpoví spisovatelka Sabine Adlerová v knize **Měla jsem zemřít jako černá vdova**.

Mezi světové bestselery patří bezesporu kniha Kena Folletta **Pilíře země**. Čtenáře zaujme do první stránky.

Pro čtenáře je také k dispozici šest dílů **Encyklopedie ENIGMA** — Tajemství nadpřirozených sil, Tajemství proroků, Tajemství civilizace, Tajemství východu, Tajemství starověku, Tajemství západu a první, druhý a třetí díl **Dějin umění**.

„První spisovatelé nejsou svědomím lidstva, ale výčitkami jeho svědomí.“ Jean Paul

Z farnosti

Rychaltický krmáš na faře

Znáte jistě všichni rčení či slogan: „Co tě nezabije, to tě posílí“. Myslím, že v době, která je poznamenána světovými katastrofami, hrozbami teroru, nemocemi, to platí mnohonásobně.

Proto se dala dohromady hrstka lidiček, kterým záleželo na tom, aby lidé měli jiné než smutné myšlenky, vlastně jen ty příjemné. Snad se nám to trošičku podařilo. Zúčastnění necht' posoudí sami.

Myšlenka uspořádat Rychaltický krmáš na faře se zrodila v kom jiném než v panu faráři. Já jsem byla hned pro. Spousta lidí si z toho trošku dělala legraci, ale postupně se našlo pár těch, kteří se k této „hurá akci“ připojili.

Podotýkám, že fara je v takové malé rekonstrukci, při čemž tam teče jen studená voda, netopí se, není ani WC. Prostě opravdu „polní“ podmínky. Neodradilo to však několik nadšenců, kteří se nebáli trochy dobrodružství. Pustili se do toho. Vznikl originální jídelníček:

„Pstruh à la Milan (dodal a připravil p. Milan Koutný)

„Guláš od Kačenky“ (byl z daňka, věřte, měla jsem trému!)

„Farářovo tajemství“ (snad zůstalo utajeno...)

„Vajtův mok“ (no pohádka sama o sobě).

Mě osobně potěšila účast. Sešlo se hodně lidí z Rychaltic, Sklenova, Hájova, ale i z Polska. Přišli i ti, kteří kostel vidí jen při cestě do města. Proto si myslím, že myšlenka sblížit lidičky naší obce, a nejen je, byla naplněna.

P.S.: Nevím, z čeho budu vařit guláš příští rok, ale už se moc těším.

Kateřina Žárská

Pražské Jezulátko

Již třetím rokem znovu zdobí boční oltář Panny Marie v rychaltickém kostele sv. Mikuláše soška Pražského Jezulátka. Jako poděkování za milost daru ji věnovala rychaltickým farníkům dárnyně z Rychaltic. Soška byla posvěcena třetí říjnovou nedělí (na rychaltický krmáš) v roce 2002 tehdejším duchovním správcem p. Milanem Šamajem a na oltář toho dne umístěna.

Dárnyně chtěla, aby se do rychaltického kostela Jezulátko opět vrátilo. Sošku si pamatovala před jejím zcizením a hlavně ze svého dětství, kdy se k ní modlila. Přeje si, aby možnost uctívat Jezulátko měly dnešní i budoucí děti, které do kostela přijdou. A nejen ony.

Pražské Jezulátko pochází ze Španělska. Legenda vypráví, že se Ježíšek zázračně ukázal jistému mnichovi, který podle jeho podoby vymodeloval tuto sošku. Podle další legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, zakladatelka bosých karmelitek, planoucí velkou láskou k Dítěti Ježíši. Sošku prý darovala své přítelkyni, jejíž dcera se chystala na cestu do Prahy. Když se roku 1556 vévodkyně Marie Manrique de Lara vdávala do

Čech, dostala sošku od své matky jako svatební dar. Její ovdovělá dcera Polyxena z Lobkovic pak vzácnou sošku darovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánů u kostela Panny Marie Vítězné.

Karmelitáni umístili sošku v kapli noviciátu, aby se mladí řeholníci učili ctnostem od malého Ježíše. V té době zuřila v Evropě třicetiletá válka a ani Ježíšek nebyl ušetřen, když saská vojska obsadila roku 1631 Prahu. Teprve v roce 1637, po svém návratu do Prahy, nalezl pohozenou sošku otec Cyril od Matky Boží, původem Lucemburčan. S bolestí však zjistil, že má Ježíšek ulomené obě ruce. Zdálo se mu v tu chvíli, že mu Ježíšek říká:

„Smilujte se nade mnou a já se smiluji nad vámi, dejte mi moje ruce a já vám dám svůj pokoj, jak mne budete ctít, tak já vám budu žehnat!“

Otec Cyril nakonec dosáhl toho, že Jezulátku byly vyrobeny nové ručičky. Vynaložený zlaták se bohatě vrátil, když začal malý Ježíšek žehnat klášteru, místním lidem i celé Praze. Byla mu připisována zázračná uzdravení a mimo jiné i záchrana Prahy při obležení Švédy roku 1639. Roku 1651 byla soška nošena jako poutník po pražských kostelích a roku 1655 slavnostně korunována pražským biskupem. Dnes připomíná tuto událost výroční slavnost, připadající na poslední květnovou neděli.

Karla Klečková

Minulost a přítomnost

Rychaltice

Než se budete moci dočíst o vzniku a osudech jednotlivých popisných čísel, nejprve alespoň několik obecných informací o Rychalticích. V Josefském katastru se uvádí jejich výměra — 1583 jochy 744 čtverečné sáhy (1 joch byl 1600

sáhů čtverečných, při čemž 1 měrice obnášela 533,5 sáhů čtverečných, 1 ha je 5 měric).

Historie počíná u kolonizátora Berchtolda, který byl kolem roku 1269 rychtářem Brušperka, a jako takový založil na svém alodiu (svobodný statek) ves po franckém způsobu a nazval ji Berchtolds-

dorf. Později nabývá tato ves jméno Rychaltitz, Rychaltice. Někdy také je uváděn název Rychvaltice. Vůči Hukvaldskému panství byly Rychaltice ve zvláštním lenním vztahu, a to do roku 1570, kdy je od Ctibora Syrakovského z Pěrkova koupil za 3000 zlatých olomoucký biskup Vilém Prusinovský. Možná málo se ví, že v Rychalticích byli v 16. století nekatolíci. Čeští bratři měli již koncem 15. století svoji modlitebnu — Sbor, a to v místech nynějšího čísla 81. Za biskupa Viléma Prusinovského byla prováděna rekatolizace. Uvádí se, že Bratři si veřejně v kostele tropili posměch z katolických bohoslužeb a tehdejší hukvaldský úředník jim modlitebnu odňal a udělal z ní krčmu.

Rychaltice se jako samosprávný celek začaly rozvíjet po roce 1848. Podle soupisu z roku 1840, totéž platí v podstatě o roce 1848, bylo ve vsi 93 usedlostí se 136 rodinami a 641 obyvateli. V obci byla škola, fara, svobodnický dvůr a svobodnický mlýn z doby parcelace panství, hostinec, panská hájenka na Babí hůře, obecní pastouška, 2 smluvní pasekáři, 57 domkářů, 7 zahradníků (menší sedláci) a 20 sedláků. Z usedlostí bylo v době soupisu pouze 22 budov zděných z kamene, ostatní stavby byly dřevěné. K některým selským stavením patřily výměnky, které byly stavěny co nejdále od nich. U každého hospodářství byly hospodářské budovy — pro ustájení skotu, prasat, ovcí, seníky, stodoly, samostatně stojící sklípky. Byly téměř všechny dřevěné, malých rozměrů. K 64 domkům patřily pouze zahrady, majitelů půdy bylo jen 30 — fara, 4 menší zahradníci, 3 větší zahradníci, již zmíněných 20 sedláků a tak zvaný „folvark“. To bylo čp. 63 — zbytkový statek po parcelaci. Jeho tehdejším vlastníkem (1840) byl František Drumler. Pozemky byly v době před zrušením roboty zaneďbané, mnohé zarostlé trním a hloží, na trávě, rostoucí mezi nimi, se popásali koně, když nemuseli na robotu. Na některých pastvinách se popásaly malé kravky a tu a tam stádečka ovcí.

V době roboty bylo jediným zdrojem výdělku formanění (zajišťování dovozu nejrůznějšího zboží koňskými potahy). Dováželi potraviny, sůl, svíčky, kůže i kořalku. Jiným zdrojem formanského výdělku byl dovoz vápence ze zdejších vápenek do Vítkovic a do Moravské Ostravy. Až do 70. let 19. století lámal se vápenecový kámen nad rychaltickým dvorem na „Vápenkách“. Když majitelé vítkovických závodů začali brát vápenec ze Štramberku a postavili trať pro jeho dovoz do Ostravy, naši vápeníci a také formani přišli o výdělek.

Do roku 1856 byla správa obce vedena česky. V roce 1857 nastoupil po Franci Peterkovi nově zvolený starosta Josef Pělucha z čp. 49. Administrativu měl na starosti radní Unterkircher, který zavedl německé úřadování. Udrželo se devět let.

V té době bylo pronajato řeznictví (bylo v domku čp. 29) Gregoru Piskořovi a obci z toho plynul příjem 12 zl. Také byla vybírána obecní přírážka a poplatky ze svaťeb. Byla zavedena přísná evidence nocležníků v zájezdni Peterkově hospodě (byla v čísle 81). K získání peněz obec rozprodala soukromníkům kamence, které zůstaly po vybudování okresní cesty přes vesnici. Také z nájmu hostince, který byl původně v domě čp. 14, měla obec příjem 100 zlatých ročně, prvním nájemcem byl Karel Hlačík.

V roce 1870 potvrdilo c.k. místodržitelství v Brně stanovy Záložny rychaltické. Ta měla velký podíl na zlepšení hospodářských poměrů v Rychalticích. Z čistého zisku zakupovala hospodářské stroje, které využívali občané. Z čistého zisku také podporovala školství v obci, přispívala na chudé žáky, v období stavebního ruchu po 1. světové válce účinně výhodnými půjčkami pomáhala stavebníkům.

V roce 1895 byl založen dobrovolný hasičský sbor, v roce 1911 (o 8 let dříve než na Hukvaldech) vznikla tělovýchovná jednota Sokol. Oba tyto spolky se podílely na kultuře v obci — členové zřídili spolkové knihovny, hráli ochotnické divadlo, při hasičském sboru vznikla hudba.

V roce 1907 bylo založeno meliorační družstvo, jeho předsedou byl Josef Matula z čp. 31. Myšlenku meliorací pozemků podporoval i tehdejší rychaltický farář P. Kubiček. Zmeliorováno bylo 299 ha a 38 arů půdy.

Vývoj pozastavila 1. světová válka. Z Rychaltic bylo k vojenské službě povoláno více než 130 osob. Období po prvé světové válce znamenalo v prvních letech rozkvět, později však bylo vystřídáno postupující hospodářskou krizí.

Druhá světová válka, poslední její dny, se Rychaltic dotkly tím, že přes ně postupovaly boje svádějící fronty, shořela střecha a věž kostela, vyhořelo několik domů a hospodářských budov. Léta poválečná byla poznamenána združstevňováním, změnami v zemědělství. Šedesátá léta minulého století již byla počátkem společné historie obce. Z Rychaltic se stala jedna ze čtyř místních částí obce Sklenov, od 1. července 1982 se jménem Hukvaldy.

(Čerpáno z rukopisu pana Aloise Tománčáka, který se nacházel k dispozici čtenářům v rychaltické knihovně)

Karla Klečková

Ohlédnutí za sezónou

Každá profese má svou sezónu. Pivovary mají sezónu v létě, a tak je dobré se ohlédnout zpět a říci si, co se vlastně v tomto období událo. Uspořádali jsme pár akcí, které by měly přispět k propagaci našeho piva jak v naší obci, tak i v okolních vesnicích a městech.

Zde je jejich stručný výčet:

5. června proběhl dětský den — moc velké zkušenosti s takovou akcí nemáme, a tak jsme sáhli na osvědčené druhy dětské zábavy — hod balónem na kašpara, na plechovky, dále závody v pytlí. Dětem

se nejvíc líbila střelba ze vzduchovky a házení opravdickými šipkami na dřevěný terč. Novinkou pro naše malé bylo i kolo štěstí, které se už tak často nevidí.

23. července jsme pořádali turnaj v minifotbale — zúčastnilo se 9 družstev, a to i přespolní. Hlavní je, že vyhráli naši kluci. Akce byla úspěšná a zakopat si přišli i starší pánové, kteří si získali obrovskou přízeň a pobavili diváky.

22. srpna se zápolilo ve volejbalu — podmínkou účasti bylo postavit smíšené družstvo, takže kromě sportovních výkonů hráčů měli diváci možnost obdivovat i krásu hráček. Opět přijela za námi i družstva z Fryčovic a ze Staříče. Třešnickou na dortu byl kotlíkový guláš, jehož výrobu mohli návštěvníci sledovat v „přímém přenosu“ a na místě samotném.

3. září poslední sportovní akce, turnaj v badmintonu — tady mohli prokázat své umění i velmi mladí hráč, náležitě toho využili.

15. září — kromě aktivit v naší obci jsme se v rámci reklamní kampaně s Rádiem Čas zúčastnili akce „Na plný pecky s Rádiem Čas“ v Ostravě. Kromě hezkých zážitků z programů měli návštěvníci možnost degustovat naše Hukvaldské pivo.

10. září jsme se spolupodíleli na pivních slavnostech ve Štramberku. Návštěvníci mohli ochutnat a porovnávat pivo z minipivovaru v Kopřivnici — Lašský vulkán, pivo Freud z minipivovaru v Příboře, Avar z Hlučína, Trubače z minipivovaru Štramperk a Hukvaldské pivo z našeho pivovárku. Musíme říci, že to naše chutnalo.

22. září ARENA IV — turnaj v Thajském boxu pořádaný sportovním klubem Thajského boxu a kickboxu Como-3gym ve Frýdku-Místku. Opět prezentace našeho kvasničáku přímo v aréně zápasu. Akce to byla možná pro trochu silnější náтуры, ale našťástí netekla krev ale naše pivo.

25. a 26. září tradiční sklenovský krmáš — k tomu není co dodat, protože ti kteří dodržují tradice naší obce, vědí jak to probíhá. V neděli večer byla zábava

s kapelou Vládi Holuba z Brušperku a celé pondělí se zpívalo u harmoniky a kytary, a to už od půl desáté ráno.

Takže taková byla sezóna kvasnicového piva v létě 2005. Bohužel na konzumaci piva má vliv počasí, a to bylo opravdu mizerné. To se podepsalo na obratu pivovaru, takže musíme odložit některé plánované úpravy v hospodě na příští rok. V letošním roce uspořádáme ještě Mikulášskou zábavu, na vánoční svátky jsme uvařili oblíbenou kvasnicovou čtrnáctku, bude Silvestr a možná Karaoke. Všechny akce a veškeré dění můžete sledovat na našich webových stránkách www.pivovar-hukvaldy.cz, kde je možnost hlasovat o kvalitě a oblíbenosti našeho piva, jakož i možnost vyjádřit svůj názor v návštěvní knize.

*Za minipivovar Dolní Sklenov
Lubomír Piskoř*

Já osobně chci poukázat na úsek od mostku u paní Čajánkové — odbočka na Horní Sklenov. Všichni, kteří v těchto místech bydlíme, máme do potoka zaústěnou kanalizaci svých rodinných domků a často ji míváme zasypanou právě tímto odpadem.

Myslím, že pokud nám obecní úřad pomůže, zajistí vysečení trávy, ořezání větví nad potokem, místo velmi prohlédne. My musíme vzájemně na sebe dohlédnout, abychom se za okolí svých domků nemuseli stydět. Snad to pomůže dobré věci, nebo snad platí přísloví, že pod lampou je největší tma.

Eva Pěluchová

Kultura

Dívejme se kolem sebe

Určitě se mnou budete souhlasit, že každý z nás občanů se snaží udržet svůj dům i zahradu v naprostém pořádku. Jsou upravována prostranství před obchody, na rozcestích, u kostelů, u školy, okolí DPS, uklízí se i v autobusových čekárnách. O to se starají zaměstnanci obecního úřadu i samotní občané. Na to vše jsme si zvykli. Jsou ale ještě věci, které nevidíme nebo vidět nechceme.

Celou místní částí Horní Sklenov a Dolní Sklenov protékají potoky. V létě je v nich vody minimálně. Při větší vodě můžete vylovit starý hrnec, boty, dřevo, plechovky. Nahlédněte někdy do koryta potoků i na jejich břehy. Dnes, kdy se všechno odpad sbírá, není nutné odnášet do potoka vše, co nám přebývá doma nebo na zahradě. Hlavně padaná jablka, ořezané větve ovocných stromů, plevel se ve vodě objevují. Dokonce se někdy do vody vyhazuje papír i silonové sáčky.

Několik slov k naší galerii

Galerie Hukvaldy bude mít všem občanům a turistům co nabídnout. Budou se zde střídát výstavy dle kalendáře výstav 2005.

Výstava obrazů J. V. Sládka vznikla ve spolupráci obce Hukvaldy a galerie Beseďa, kterou spravuje ostravská firma Šmíra-print.

Vernisáž výstavy obrazů a kreseb ze sbírky Základní školy Leoše Janáčka se konala v pátek 16. září 2005. Proběhla ve slavnostní a přátelské atmosféře s úvodním slovem PhDr. Petra Beránka ředitele Domu umění v Ostravě. Krásný kulturní zážitek byl znásoben vystoupením slečny Ivany Dohnalové, která vernisáž doprovázela hrou na královský hudební nástroj — harfu. Na vernisáži byli představeni a uvítáni ing. Pavel Šmíra, ing. Hana Šmírová a kurátor galerie ing. Petr Pivoda. Bylo rovněž vzpomenuáno 15. výročí zvonů Ondřeje a Kateřiny, které pro hukvaldský kostel věnovali manželé Sládkovi.

Výstava obrazů pana Jana Václava Sládka je navštěvovaná a všem se líbí. V gale-

rii máme pamětní knihu, kde návštěvníci mohou napsat své dojmy: Vybrala jsem některé z nich:

- Obrazy J. V. Sládka jsou nádherné popisující krásu této krajiny, která je našim domovem a máme to štěstí, že i náš příbytek zdobí některé z jeho děl...
- Hukvaldy, L. Janáček i J. V. Sládek by si zasloužili trvalou expozici právě zde.

• S úctou před těmito obrazy vzpomínám na mnohé setkání a rozhovory s Mistrem Janem Václavem Sládkem, vskutku zasloužilým umělcem a občanem Hukvald.

• Je to tu super! Je to tu úžasné. Hezký nábytek v infocentru, funkční píšťalky. Hukvaldy jsou nejlepší... děti 2. ročníku osmiletého gymnázia z Ostravy.

Ludmila Čajánková

KALENDAŘ VÝSTAV

16. září – 25. října 2005

J. V. Sládek

Janáček a Hukvaldy

Výstava kreseb a obrazů hukvaldského rodáka J. V. Sládka (*21. 2. 1909, †8. 10. 1992), který se více než 40 let věnoval hudební tematice, zobrazování rodného kraje ve vztahu k osobnosti L. Janáčka a jeho tvorbě. Výstava se uskuteční z děl ze sbírky, která je majetkem obce Hukvaldy. Během života vystavoval J. V. Sládek na více než 20 samostatných a kolektivních výstavách převážně v galeriích v regionu Severní Moravy a Slezska. Je autorem tří publikací. Svým dílem je zastoupen ve sbírkách GVV Ostrava, Muzea Beskyd Frýdek–Místek, Krajské galerie výtvarných umění Zlín atd.

4. listopadu – 13. prosince 2005

Karel Řihovský

Obrazy

Známý ostravský malíř (*2. 1. 1926 ve Zbrašově u Hranic) připravil pro výstavu kolekci obrazů inspirovaných přírodou a zpracovaných osobitou technikou pastelovými tóny tempery, která je jeho nejoblíbenějším výtvarným materiálem. Karel Řihovský se zúčastnil několika desítek samostatných a společných výstav, vytvořil desítky ilustrací pro odborné publikace a řadu realizací v interiérech.

Tvorba autora je zastoupena ve sbírkách GVV Ostrava, Muzea Beskyd Frýdek–Místek, Krajské galerie výtvarných umění Zlín atd.

16. prosince – 17. ledna 2006

Lubomír Procházka

Krajiny a kytice

Původně operní zpěvák (*30. 4. 1922 v Praze) působící na předních českých divadelních scénách včetně Národního divadla v Praze a Národního divadla moravskoslezského v Ostravě. Malbu studoval soukromě. Zaměřením je krajinář a jeho oblíbenými tématy jsou krajiny Beskyd, Ostravska, středních a jižních Čech. Maluje také zátiší a kytice. Vystavuje více než 60 let na desítkách výstav. Zastoupen je ve sbírkách Muzea Beskyd Frýdek–Místek, Magistrátu města Ostravy aj.

20. ledna – 28. února 2006

Vladimír Neuwirth

Obrazy z Beskyd

Malíř, grafik a galerista (*2. 10. 1945 v Ostravě) se již během studia na Akademii výtvarných umění v Praze orientoval především na krajinu. Bohatě inspirující zdroje nachází v blízkých Beskydech. a na svých plátnech se snaží zachytit své pocity z kontaktu s přírodou, vyjádřených vztahem světla a stínu v nezaměnitelné barevnosti, která je charakteristická pro jeho tvorbu.

Vladimír Neuwirth vystavuje v Ostravě od roku 1971 a absolvoval více než desítku samostatných a rovněž tak kolektivních výstav. Je galeristou známé Ostravské galerie Mlejn. Na současně vystavě představuje své obrazy věnované Hukvaldům a jeho okolí.

LIVIA KLAUSOVÁ

V Praze dne 22. září 2005

Vážený pane starosto,

děkuji Vám za Váš milý dopis. Jsem potěšena Vaší zprávou, že i letošní Mezinárodní hudební festival Janáčkovy Hukvaldy slavil úspěch a přilákal do tohoto malebného kraje spoustu milovníků vážné hudby.

S radostí, vážený pane starosto, přijímám záštitu i nad příštím ročníkem hudebního festivalu, jak jsem to v přiloženém dopise přislíbila ředitelce Mezinárodního hudebního festivalu Janáčkovy Hukvaldy, paní Radmile Kotterbové.

Se srdečným pozdravem

Vážený pan
Petr Sobotík
starosta obce Hukvaldy
739 46 Hukvaldy

2. ročník Svatováclavského hudebního festivalu

„Svatováclavský hudební festival“ (dále jen SHF) vznikl z iniciativy hudebníků, umělců, hudebních teoretiků a milovníků hudby a byl zaregistrován 17. 6. 2003 Ministerstvem vnitra ČR. Tento jedinečný festival probíhající v celém Moravskoslezském kraji má za sebou první úspěšný ročník, jenž zaštitily tři významné osobnosti toho regionu:

Ing. Evžen Tošenovský — hejtman Moravskoslezského kraje

František Václav Lobkowicz — biskup ostravsko-opavské diecéze

Vladislav Volný — předseda ekumenické rady a biskup Slezské církve evangelické a.v.

Koncerty a umělecká vystoupení — celkem 31 — na nichž se představili vynikající umělci nejen z České republiky, ale také ze zahraničí — **Martina Janková, Eva Dřítzgová-Jirušová, Jana Sýkorová, Martin Gurbal, Camerata Janáček, Janáčkův komorní orchestr, Jitka Molavcová, Alfred Strejček, Štěpán Rak, Musica Aeterna, Collegium Marianum, Janáčkova filharmonie Ostrava a řada dalších** — se uskutečnily v 18 městech moravskoslezského regionu (viz příloha — bulletin SHF 2004) — **Ostrava, Opava, Český Těšín, Karviná, Třinec, Stonava, Frýdlant n. Ostravicí, Frenštát p. Radhoštěm, Havířov, Krnov, Bruntál, Bohumín, Příbor, Fulnek, Hradec nad Moravicí, Frýdek-Místek, Hlučín a Orlová** — se setkaly s velice vřelým a kladným přijetím a velkým zájmem o další pokračování tohoto výjimečného počínu, který vyplňuje určitou prázdnotu v kulturním dění Moravskoslezského kraje. Svatováclavský hudební festival je festivalem nejen duchovní a staré hudby, ale také duchovních projektů — mluvené slovo

a hudba, alternativní divadlo. V rámci prvního ročníku byly provedeny tři projekty:

Jan z Teplé — Oráč a smrt

Jitka Molavcová, Alfred Strejček — herci,
Josef Fojta, David Burda — hudebníci

Meditace o naději

Jitka Molavcová, Alfred Strejček — recitace, zpěv, Štěpán Rak — kytara

J. Haydn/H. Kästle — Sedm posledních slov Ježíše Krista na kříži

Alfred Strejček — recitace, Janáčkovovo kvarteto

2. ročník Svatováclavského hudebního festivalu připravil tyto hudebně-dramatické projekty:

BACH — Zrození a pád člověka — texty z Bible propojené s geniální hudbou J. S. Bacha a tancem

slovo (Milan Friedl)/ hudba (David Danel, housle)/ tanec (Lucie Holánková) scénář, režie: David Danel choreografie: Lucie Holánková světelná režie: Pavel Kotlík kostýmy: Magda Danel, Monika Řečinská

Vivat Comenius — Alfred Strejček — recitace, Štěpán Rak — kytara

Cronica Domus Sarensis (Kronika kláštera žďárského)

Alfred Strejček — recitace, PRAŽSKÉ JAZZOVÉ SEXTETO

Štěpán Markovič (saxofony), František Tomšíček (trubka, křídlovka), Svatopluk Košvanec (trombon), Radek Krampfl (vibrafon), Jan Linhart (bicí), Petr Kořínek (kontrabas, umělecký vedoucí)

Okna podle Marca Chagalla — propojení hudby Petra Ebena s promítáním obrazů M. Chagalla

Jaroslav Halíř (trubka) + Petr Čech (varhany)

Vrcholem 2. ročníku Svatováclavského hudebního festivalu jsou bezesporu dva velice náročné projekty a to

1. Velká mše h moll Johanna Sebastiana Bacha, která byla provedena 15. 10. 2005 v Haviřově — Bludovicích a 16. 10. 2005 v Ostravě — Mariánských Horách v autentické interpretaci v podání orchestru dobových nástrojů **Solamente Naturali** rozšířený o hráče a sólisty z České republiky, Polska, Slovenska a Maďarska a Itálie a sboru **Ars Brunensis Chorus** pod vedením dirigenta **Romana Válka** (projekt ve spolupráci s V4 (země tzv. Visegradské čtverky) a

2. Antonín Dvořák — Requiem pro sóla, sbor a orchestr, na němž vystoupí **Janáčkova filharmonie Ostrava, Slovenský filharmonický sbor Bratislava, sólisté — Eva Dřitzgová (soprán), Jana Štefáčková (alt), Tomáš Krejčířík (tenor), Richard Novák (bas) pod vedením dirigenta Jakuba Hruši** bude provedeno v Katedrále Božského Spasitele v Ostravě, jako oslava státního svátku dne 28. 10. 2005. Festival se snaží podpořit duchovní podstatu prováděných děl i výběrem prostoru, a to tím, že veškeré vystoupení probíhají v prostorách kostelů, modliteben či kaplí, které jsou pro dané koncerty a projekty adekvátní. Jedním z nejdůležitějších posláních festivalu je přispívat k obohacování a inovování aktuálního kulturního dění v celém moravskoslezském regionu (další města projeví zájem o podílení se na festivalu). Další snahou festivalu je popularizovat mezi širokou veřejností atraktivní a mimořádně umělecky hodnotné podoby autentické interpretace — na prvním ročníku to byly soubory *Musica Aeterna, Collegium Marianum, Jan Kvapil, Rudolf Měřinský a další*. Na letošní ročník přijali pozvání soubory **Concerto con flauto**: Edita Kegerlová — cembalo, Julie Sukupová — zobcové flétny, **Solamente Naturali** s uměleckým vedoucím Milošem Valentem ze Slovenska a vynikající soubor **Schola Gregoriana Pragensis** s uměleckým vedoucím Davidem Ebenem. Vedle výše zmínovaných vystoupí jeden z nejprestižnějších evropských souborů **Slovenský komorní orchestr Bohdana Warchala**

s uměleckým vedoucím Ewaldem Danelem a přední čeští instrumentalisté František Novotný — housle a Jaroslav Tůma — varhany.

Jeden z hlavních cílů Svatováclavského hudebního festivalu je podporovat mladou a zejména začínající generaci českých interpretů v jejich umělecké dráze — na prvním ročníku vystoupili např. **Jiří Vodička, Martina Bačová — housle, Martin Kovařík, Marek Paša — varhany, Brass 6 nebo Collegium Marianum**. Pro nadcházející ročník dostali příležitost: **Alena a Petr Čechovi (housle, varhany)**, kteří se představí publiku právě na Hukvaldech — v Rychalticích 27. 10. 2005 v 18.00, a dále pak **Concerto con flauto**: Edita Kegerlová — cembalo, Julie Sukupová — zobcové flétny, **Dívčí pěvecký sbor ADASH** se sbormistrem Tomášem Novotným, **David Danel — housle, Lucie Holanková — tanec, dirigenti — Jakub Hruša a Roman Válek, Marek Olbrzymek — tenor, Adam Plachetka — basbaryton**.

Igor Františák

Sport

Cyklistický výlet do Beskyd

Dne 3. července 2005 pořádal KČT Hukvaldy cyklistický výlet do Beskyd.

Trasa vedla z Hukvald přes Tichou, Frenštát pod Radhoštěm a Trojanovice na Ráztoku. Zde někteří nadšenci pokračovali po Knížecí cestě na Pustevny. Ostatní cyklisti vzali zavděk lanovkou, která je i s koly vyvezla na vrchol. Po malé občerstvovací přestávce jsme se vydali po červené turistické značce na chatu Martiňák, chatu Skurečena až do Čeladné, zde jsme odbočili do Kunčic pod Ondřejníkem. Ti, kteří byli ještě při síle, se vydali na Ondřejník. Ostatní sjízděli přes Kozlovice k cíli — koupaliště Hukvaldy.

Výlet absolvovalo 29 cyklistů — z toho 11 dětí. Odměnou jim bylo krásné počasí a pěkná panoramata Beskyd a okolí. Celkem jsme najeli 75 km.

Za KČT Slávek Koval

Turistické zájezdy Odboru KČT Hukvaldy

**ADRŠPAŠSKO-TEPLICKÉ SKÁLY
— SRPEN 2005**

Hlavní turistickou událostí odboru Klubu českých turistů na Hukvaldech byl čtyřdenní turistický zájezd, který se uskutečnil 24.—27. srpna do Broumovské vrchoviny. Plně obsazený velkokapacitní autobus pro 57 osob byl mírně rozladěn deštivým počasím, za kterého jsme vyjíz-

děli, a cestou na místo našich putování nás provázelo. Teprve pár kilometrů před dojezdem déšť ustál a mohli jsme vyrazit na první výlet.

První den jsme prošli Adršpašsko-teplická skalní města, patřící k nejznámějším přírodním fenoménům, která jsou tvořena kvádrovými pískovci s členitým povrchem a atraktivními horolezeckými terény. Trasa procházela nejkrásnějšími místy této romantické, divoké přírody. Počasí se umoudřilo a závěrem dne i mezi mraky prosvítalo slunce.

Druhý den zájezdu jsme se vydali kousek za hranice, do polské části skalních měst, na Stolové hory. Začal opět rozpačitě. Z důvodu opravy silnic jsme zdlouhavě kličkovali po místních komunikacích, než jsme dorazili na hraniční přechod v Hronově. Plánované lesní parkoviště, ze kterého jsme chtěli vyjít do skal, bylo velmi malé a oproti cestě sklopené tak, že při najíždění na něj jsme utrhli tlumič výfuku i s chladícím potrubím.

V složité situaci se nabídl Radek Červenka, že zůstane s řidičem autobusu a pokusí se závadu provizorně opravit. Jak jsme večer viděli zdánlivě nemožné se jim podařilo! Ostatní vyšli na plánovanou trasu za poznáním polských skal. Nejvíce nás zaujal Szceliniec Wielki (Velká Hejšovina). Jsou to stolové hory, tvořené plošinou 300×600 metrů s krásným skalním městem ohraničeným ze všech stran šedesátimetrovými skalními stěnami. Dvouhodinová trasa po těchto krajinářsky a panoramaticky nejatraktivnějších horách Sudet nám nabídla nesčetné skály fantastických tvarů, překrásné skalní štěrby a vyhlídkové terasy. V podvečer jsme se sešli u opraveného autobusu a u vychlazeného piva jsme si sdělovali dojmy nabyté z úchvatné přírody, zdolaných kilometrů, ale i zážitků z opravy autobusu.

V pátek, třetí den zájezdu, jsme pokračovali opět na českém území výstupem přes divokou Kovářovou rokli do Broumovských stěn, které jsou tvořené pás-

mem souvislých skalních skupin s četnými vyhlídkami jako je Hvězda, Supí koš, Kamenná brána a zajímavými skalními útvary „Hříby“.

Poslední den jsme vyšli přímo z Dědova, místa našeho ubytování, na Ostaš. Tato stolová hora s výhledem na Jestřebí hory, Adršpašsko-teplické skály, Krkonoše, Javoří hory a Broumovské stěny s okruhem bizardních skalních útvarů a skalním Bludištěm byla třešničkou na dortu krásného čtyřdenního turistického putování romantickou krajinou. Těm, kteří se lopotí cestováním za přírodními krásami do vzdálených zemí a v této oblasti — od nás nepřilíh vzdálených severovýchodních Čech — ještě nebyli, můžeme návštěvu těchto skalních měst vřele doporučit.

MALÉ KARPATY

Již pátým rokem jsme rozšířili naši činnost o pořádání dvoudenních podzim-

ních turistických zájezdů do blízkých, nenáročných horských terénů. Letos jsme pokračovali v putování po moravskoslovenském pomezí a navštívili Malé Karpaty, navazující vápencovými bradly na oblast Bílých Karpat, kde jsme byli loni a předloni. Zájezd se uskutečnil ve dnech 1. a 2. října za krásného slunečného počasí. Do výchozího místa našich výletů jsme cestovali přes jižní Moravu, kde jsme v Hodoníně překročili hranici na Slovensko s cílem v Plaveckém Podhradí. Odtud asi dvě třetiny turistů vyrazily na delší trasu přes Plavecký hrad na Štefánkovu magistrálu, kde v místě nazvaném Mon Repos se připojila druhá, menší skupina, která měla výchozí bod v Plaveckém Mikuláši. Odtud vedla cesta společně na zříceninu hradu Ostrý kameň a s výstupem po vápencovém hřebenu s krásným výhledy, na Záruby — nejvyšší vrchol Malých Karpat 760 m n. m. Odtud byl sestup do místa ubytování, které bylo v rekreačním středisku Záruby v Jahodníku. Přesto, že nadmořská výška těchto hor není velká, výstupy bývají prudké a putování trvalo na delší trase 6 hodin a na kratší 5 hodin.

Druhý den jsme vybrali dvě kratší trasy, trvající dohromady 4 hodiny. Nejprve jsme vyšli přímo z RS v Jahodníku přes Smolenický kras a k zámku Smolenice, do stejnojmenné obce, kde nás čekal autobus. Smolenický zámek vypadá zvenku pěkně, pro prohlídky je však přístupný jen v době letních prázdnin. Odtud jsme se přemístili do Nového Města nad Váhom odkud jsme putovali na Čachtický hrad a do Čachtic. Zřícenina Čachtického hradu, opředená legendami, je rozložena na vápencovém bradlu s překrásnými výhledy. Přestože Malé Karpaty jsou vinařským krajem, zájezd jsme ukončili v Čachticích u našeho oblíbeného Rade gastu. Také jsme navštívili výstavu místních zahrádkářů. Obrázky z této výstavy i z našeho putování jste mohli vidět v galerii na INFO kanálu Hukvaldy.

Jiří Strakoš a Tomáš Elbel

Evropské dny turistiky

V pátek 9. září 2005 se uskutečnilo na slezskoostravském hradě slavnostní zahájení Evropských dnů turistiky (EDT). Tuto akci podpořil náš odbor Klubu českých turistů mimořádným zájezdem, kterého se zúčastnilo 36 členů. Naše skupina byla vůbec nejpočetnější a díky jednotnému oblečení v modrých tričkách s nápisem TJ SOKOL Hukvaldy jsme byli nepřehlédnutelní. Aktivita hukvaldského odboru KČT je vidět i jinak a může nás těšit, že turistický pochod „Po zarostlém chodníčku“ byl vybrán mezi 10 oblastních akcí, které byly pro rok 2006 zařazeny do projektu Dvoustovka. O projektu budeme informovat v Hukvaldském občasníku počátkem roku.

Program EDT zahájil projevem předseda Klubu českých turistů ing. Havelka. Svým vystoupením ho podpořil i zástupce hejtmána a představitel Moravskoslezské oblasti KČT. Dny Evropské turistiky probíhaly ve stejném termínu po celé Evropě a pokračovaly další 2 dny v sobotu i neděli řadou turistických akcí. Čas, který jsme v pátek v podvečer strávili v areálu hradu, byl příjemný a byl zpestřen zapálením vatry a hudebním programem country kapely. Mnozí z nás byli na slezskoostravském hradě poprvé a ti, kteří znali tuto zříceninu dříve, byli příjemně překvapeni její proměnou k lepšímu. Hrad se stal jedním z vyhledávaných odpočinkových míst Ostravy a propojením lávkou přes řeku Ostravici navazuje na areál Černé louky. Také toto místo můžeme doporučit čtenářům Občasníku k návštěvě.

Tomáš Elbel

Oprava

V minulém čísle Občasníku v příspěvku Tenisové turnaje došlo k chybě v příjmení vítězky turnaje žákyň. Vítězkou se stala Hanka Plesníková (na fotografii vpravo dole s trofejí pro vítězku). Chybu způsobil počítačový šotek a naše nepozornost při kontrole textu. Omlouváme se.

Tomáš Elbel

Podzimní tenisové turnaje

Ve dnech 10. až 11. září 2005 se uskutečnil tradiční oddílový přebor ve dvouhře mužů. Za účasti 8 hráčů zvítězil Miroslav Hložanka před Oldřichem Větrilem. V utkání o třetí místo zvítězil ing. Stanislav Kroča nad Petrem Kuběnou.

Oficiální zakončení tenisové sezony se konalo 24. září jako turnaj čtyřher. Zúčastnilo se ho 17 hráčů a hráček. V tomto turnaji již nešlo o trofeje nebo přebornic-

ké tituly, ale spíše o přátelské setkání tenistů před ukončením sezony. V soutěži smíšených dvojic zvítězila D. Mičková a P. Solanský. Vítězem čtyřher mužů se stal pár otec a syn J. a P. Solanští.

Pak ještě ženy využily krásného počasí a ve státní svátek 28. 9. sehrály turnaj čtyřher za účasti 8 hráček. Také zde šlo o rozloučení se sezónou, ale každý turnaj musí mít svého vítěze, a tak můžeme prozradit, že na prvním místě skončila dvojice I. Kapsiová a P. Kovalová.

Protože doposud počasí tenisu přálo sezona ještě pokračuje a kurty budou uzavřeny s příchodem prvních mrazíků.

Tomáš Elbel

Spolky

Skautský seminář

Srdečně zveme širokou veřejnost na

SKAUTSKÝ SEMINÁŘ (8. ROČNÍK),
který proběhne v sobotu 12. listopadu
2005 v sále ZŠ L. Janáčka v Hukvaldech

Program semináře:

7.50 Zahájení

8.00 **SKAUT JE OCHRÁNCEM PŘÍRODY — ÚVOD DO ENVIROMENTÁLNÍ ETIKY** — Marek Orko Vácha, katolický kněz, vystudoval molekularní biologii a genetiku, přednáší etiku na Lékařské fakultě MU v Brně, v roce 1997 a 2000 se zúčastnil výprav na Antarktidu, autor knih Tančící skály (o vývoji života na Zemi, o člověku a o Bohu) a Šestá cesta — O havranech, o lilích, a o mnohem vzácnější cestě.

10.00 **DEMOKRACIE, SYSTÉMY DEMOKRACIE, AKTIVNÍ ÚČAST JEDNOTLIVCE, OCHRANA ZÁKLADNÍCH PRÁV** — Eliška Wagnerová, soudkyně a místopředsedkyně Ústavního soudu ČR

12.00—13.30 Polední přestávka na oběd, odpočinek, příležitost k osobním setkáním a diskusím. Doprovodný program.

13.30 **SEXUALITA, SEXUÁLNÍ VÝCHOVA DĚTÍ MLADŠÍHO ŠKOLNÍHO VĚKU, OČ SE V SEXUÁLNÍ VÝCHOVĚ** jedná, co je jejím cílem — Růžena Hajnová, primářka sexuologického oddělení FN U sv. Anny v Brně

15.30 **SKAUTING — VOLNOČASOVÁ AKTIVITA NEBO ŽIVOTNÍ CESTA?** — plk. v.v. Dalimil Matus, skaut, člen RAF, za války nejprve v odbojových organizacích Obrana národa a ÚVOD. Několikrát zatčen Gestapem a několikrát zdařile uprchl.

1943 vstup do čsl. armády v Británii, od r. 1944 v RAF, 1949 v hodnosti poručíka propuštěn z armády, pro pokus o přechod hranic zavřen v Jáchymově, 1968 amnestován a po příjezdu okupačních vojsk emigrace do Austrálie. Po návratu do vlasti žije v Chrudimi.

18.00 **mše svatá**

20.00 **skautský ples**

Vstupné na přednášky je dobrovolné. Na vaši účast se těší skauti stř. Sv. Jiří

Víte, že...

Kalendárium

28. září — Den české státnosti. Toto datum je v našem kalendáři červeně označováno již pátým rokem, zároveň je to svátek Václava. Kníže Václav, svatý Václav, je patronem České země. Jeho kult je uctíván již od středověku. S ním je spojena legenda o blanických rytířích, kteří z hory Blaník vyjedou, když bude naší zemi nejhůře, a svatý Václav je pověde. Z historie víme, že svatý Václav byl vychován babičkou svatou Ludmilou, byl velmi vzdělaný, svými vědomostmi vysoko převyšoval panovníky okolních zemí. Učili jsme se, že pro udržení míru platil saskému králi Jindřichu Ptáčníkovi poplatky, že ho nechal na prahu kostela ve Staré Boleslavi zavraždit jeho bratr Boleslav. Mezi symboly naší státnosti patří i svatováclavská koruna — země koruny české — Čechy, Morava a české Slezsko se staly v roce 1918 základem samostatné Československé republiky. U sochy svatého Václava na Václavském náměstí v Praze se schází národ při významných událostech.

28. říjen — Den vzniku Československé republiky. Letos si připomínáme

jeho 87. výročí. Jak prožívaly tyto slavnostní okamžiky naše obce (tehdy byly Rychaltice samostatné), zachytily kroniky. Můžeme se v nich dočíst, že na Hukvaldech bylo 3. listopadu 1918 uspořádáno slavnostní shromáždění, na němž projev o významu 28. října přednesl tehdejší řídící učitel pan Jindřich Dohnal. Po ukončení šel průvod s hudbou a prapory kolem domů vyzdobených prapory přes Hukvaldy, Dolní Sklenov až k hranicím s Rychalticemi. Slavnostního shromáždění i průvodu se zúčastnili představitelé obce, panští úředníci, učitelé i školní děti. Zjara následujícího roku byla v oboře nad Pozámčím zasazena „Lípa svobody“.

Rychaltická kronika se zmiňuje o tom, že v neděli po 28. říjnu byly vyzdobeny

všechny chaloupky i statky v Rychalticích. Rovněž byl uspořádán průvod, v jehož čele byl tehdejší starosta Čeněk Rožnovský spolu s obecním zastupitelstvem. Účastnila se školní mládež a téměř veškeré občanstvo. U obecního hostince ke shromážděným promluvil Otakar Krupička z Místku. Na ukončení byla zpívána národní hymna. 4. května následujícího roku byla u hasičské zbrojnice uspořádána učitelstvem, Sokolem, Národní jednotou a sborem dobrovolných hasičů „stromová slavnost“. Při této slavnosti zasadily školní děti „Lípu svobody“.

V současné době si tento významný den připomínáme položením květů k oběma pomníkům obětem dvou světových válek.

Karla Klečková

Církevní svátky a obyčeje

Svatý Václav. Kníže Václav, patron České země. Na svatého Václava vybírala hukvaldská vrchnost některé z daně. Píše o tom pan Alois Tomančák v rukopise historie této obce. Svobodný i poddanský mlynář v Rychalticích platil druhou část moučné mlynářské daně — první byla placena o svatém Janu v červnu. O svatém Václavu se platila také domovní daň. Od svatého Jana do svatého Václava platila pro podané na hukvaldském panství povinnost ruční a pěší roboty.

Již druhým rokem v naší obci v předvečer svátku svatého Václava, který byl Parlamentem ČR vyhlášen Dnem české státnosti a s tímto světčím je spojován, vyšly od pomníků lampionové průvody, které se spojily před budovou základní školy. Oslava byla zakončena ohňostrojem.

Karla Klečková

Posvícení — hody — krmáš

Podzimní čas není jen deštivé počasí. Je to také čas radosti — čas veselí posvícení, hodů, krmášů.

Posvícení je výraz užívaný v Čechách, na Moravě se říká spíše hody. U nás říkáme krmáš.

Posvícení není o svícení, znamená to výročí posvěcení místního kostela, tedy je odvozeno od slova světiti. Hody — to je skutečně od hodování. Na hody se připravovalo množství jídla pro rodinu i hosty. A i když původ slova krmáš by si mnozí vysvětlili od krmiti se, není tomu tak. Podobně jako polský kiermasz je přejato z německého Kermesse — Kirchmesse; jde o svátek církevní, slavený mší svatou v kostele.

Císař Josef II. chtěl různé podzimní hodování — slavilo se svatováclavské, martinské nebo kateřinské posvícení či hody — omezit. Zavedl proto společné havel-

ské neboli císařské posvícení, což se však brzy přestalo dodržovat.

V naší obci se slaví krmáše tři — první, před svatým Václavem, je ve Sklenově (Horním i Dolním), druhý — třetí říjnovou neděli — v Rychalticích, třetí na sv. Kateřinu na Hukvaldech.

Krmáš se slavil, a ještě se slaví, dva dny. Ten církevní tak, že v neděli je mše svatá za farníky, v pondělí ráno pak za zemřelé spoluobčany. Čtou se při ní „otčenášky“, jména zemřelých, za které se chtějí pozůstalí modlit. Mše je zakončena modlitbou u kříže na hřbitově.

Světský krmáš to je slavnostní oběd, na který se pozvou příbuzní. Hospodyňky napečou koláče, pravidlem již k obědu nebývá tradiční husí pečínka s knedlíkem a zelím. Velkých změn doznaly krmášové zábavy. Protože v místních částech nejsou sály, jak tomu bylo kdysi, krmášové zábavy jsou spíše komornějšího rázu. Kdysi byly neodmyslitelné kolotoče, dnes bývají již jen v Rychalticích.

Karla Klečková

Dušičky — Památka zesnulých

Ano, vzpomínáme na své zemřelé rodiče, prarodiče, příbuzné, přátelé, sousedy, známé. Svátek Všem svatých i Dušiček prožívá každý po svém. Většina z nás zajde na hroby svých blízkých, položí květy, rozsvítí svíčku či lampičku, vzpomíná, někdo se pomodlí.

Svátek Dušiček má kořeny v keltském svátku Samahem 1. listopadu. Tímto datem pro Kelty začínal nový rok. Věřili, že tento den se prolíná život se smrtí, svět živých se světem mrtvých. Zapalovali ohně, aby se duše mrtvých mohly přijít ohřát a strávit noc se svými pozůstalými. Z toho vychází tradice zapalování svíček, kterou dodržujeme dodnes. Dnes rozsvícená svíčka symbolizuje život a jejím za-

pálením na hřbitovech prolínání světa živých se světem mrtvých. O keltské samhainské noci se navíc spalovaly figuríny, které znázorňovaly loňský rok, smutek, trápení a starosti, které měly být rituálně spáleny s touto figurínou. Keltové tedy mohli nový rok začít s čistým štítem. Tato tradice se na rozdíl od zapalování ohňů (dnes svíček) neuchovala.

S Dušičkami bylo odjakživa spojeno mnoho legend a pověstí. O jedné, která má souvislost s Dušičkami a s dnes již neexistujícím křížem v Dolním Sklenově, napsal Jan Václav Sládek ve svých Hukvaldských miniaturách. Kříž byl postaven v Smolíkové lipině (u cesty k myslivecké chatě). Bohužel časem zchátral, musel být odstraněn a už nebyl nahrazen.

K jeho postavení se podle příběhu malíře Jana Václava Sládka, kterému o něm vyprávěl jeho otec, hajný a kastelán Jan Sládek, váže pověst o Děkankovi. Vypráví se v ní, že se Děkánkovi jednou večer na můstku přes mlýnskou strouhu pod hukvaldským kopcem zjevila ženská postava zahalená do vlnáku a poprosila ho, aby ji vyslechl a pomohl jí. Děkánek poznal, že to je žena, která před nedávnem byla pohřbena. Aby dosáhla usmíření svého svědomí a pokoje po smrti, měl Děkánek z milodarů postavit dvanáctý kříž k existujícím jedenácti křížům v okolí. Potom společně s touto ženou měl putovat od kříže ke kříži a modlitbami prosit o odpuštění. Poslední, dvanácté zastavení bude na Dušičky.

Děkánek obcházel s pokladničkou a vybíral milodary na postavení kříže. Podařilo se mu nasbírat dostatek peněz a do měsíce byl dřevěný kříž u Lipiny (v Dolním Sklenově) postaven. Mohlo tedy započít pokání ženy, která přišla ze záhrobi. Postupně docházeli, Děkánek a žena, k jednotlivým křížům, poklekali před nimi, modlili se a prosili. Ač se lidé Děkánkovi smáli a nechápali, proč to dělá, nic neprozradil, jak to nešťastné ženě slíbil. Zažil si prý při pouti od kříže ke kříži také hodně zimy, od níž mu nepomáhal

ani kabát. Posledním zastavením byla kaplička nad Rychalticemi na farském poli. Bylo to právě v den Dušiček. Když prý hodiny na věži rychaltického kostela odbily půlnoc, začalo se na přilehlém hřbitově rozjasňovat. Záře došla až ke kapličce. Kaplička se prý zvětšila tak, že se do ní vešlo množství postav, které došly v zástupu od hřbitova ke kapličce. Žena vřele poděkovala Děkánkovi za pomoc a splynula s davem. Posléze zástup zmizel, pohasla i záře od hřbitova a kaplička byla opět maličká jako před tím.

Nevím, v kterém roce byl kříž v Lipině postaven. Vzhledem k tomu, že Piskořovi koupili chalupu v Dolním Sklenově v roce 1898, muselo to být počátkem 20. století. Já si kříž ještě z doby, kdy jsem se do Sklenova přistěhovala, pamatuji — dřevěný, s plechovou obloukovou stříškou nad rameny kříže a kovovým Kristovým tělem. Právě k tomuto kříži, byl tam vždy při této příležitosti nazdobený oltářík, se podle vzpomínek pamětníků choďovalo procesím prosit o úrodu. Lipina patřila k pozemkům dolnosklenovského čísla 14 a pamětníci se domnívají, že kříž nechali postavit právě jeho majitelé.

Karla Klečková

máš Petře?“ „Nic, Mistře!“ odpovídal vždy svatý Petr. Napřed musel ale každé sousedě vyplivnout do hrsti a hodit za sebe, aby mohl vůbec odpovědět. Z každého toho odhozeného sousta pak prý vyrostly houby.

A víte, jak je s to václavkami? Legenda vypráví, že je rád jídal samotný svatý Václav a právě po něm prý dostaly jméno. U nás jich roste několik druhů a objevují se právě kolem svátku sv. Václava. Mají snad léčivé účinky. Ve středověku lidé věřili, že skrze tyto houby pomáhá sám svatý Václav. Pouze však osobám dobrým, lidem zlým prý naopak ublížily, dokonce je mohly i zabít.

Vědecky bylo zjištěno, že václavky skutečně blahodárně působí na srdeční činnost, zlepšují prokrvení končetin i mozku a výtazky z václavek se ukázaly jako prostředek proti bakteriím a plísním. Jistá část obyvatelstva je však na václavky alergická. Léčebné prostředky se z václavek vyráběly již ve staré Číně. Ve středověkém Německu sloužily jako prostředek proti hemeroidům i coby projímadlo.

(z internetových stránek)

Karla Klečková

Legenda o houbách

Letošní rok byl úrodný na nejrůznější houby, i praváky. Znáte o houbách legendu?

Když Kristus Pán chodil se sv. Petrem světem, přišli jednou na noc k jisté selce a oběma se dostalo pohoštění. Svatý Petr při večeri myslel i na druhý den, a proto si potají schoval jednu placku, kterou jim selka oběma dala. A druhý den se mu opravdu placka hodila, neboť dostal velký hlad. Zůstal proto poněkud pozadu za Mistrem, aby se s ním nemusel dělit. Avšak Pán Ježíš dobře poznal Petrovu neupřímnost, a proto se ho vždycky, kdykoliv dal Petr sousto do úst, zeptal: „Co to

Novinky v ostravské zoo

Od počátku října mohli návštěvníci zoo obdivovat nový druh zvířete. Je jím **čáp černý**, přesněji dva čápi, kteří jsou k vidění v nedávno otevřené Čínské zahradě kousek od hlavního vchodu do zoo. Protože je expozice průchozí, mohou návštěvníci pozorovat zvířata z téměř bezprostřední blízkosti.

Domovem čápů černých je oblast zahrnující Evropu a Asii severně od Himaláje, izolovaná hnízdiště jsou v Přední Asii a v jihovýchodní Africe. Čáp černý, jak již napovídá jeho název, je zbarven převáž-

ce. Zmíněnou letní expozici obývali lemuři černí, lemuři kata a lemuři červeno-bíší. Kromě těchto druhů mohou návštěvníci vidět v ostravské zoo ještě lemury Sclaterovy a velkou samčí skupinu lemurů vari.

Lemuři patří mezi polopice a obývají v mnoha druzích africký ostrov Madagaskar. Bohužel vzhledem k pokračující destrukci jejich přirozeného prostředí patří řada druhů k silně ohroženým a pro některé z nich se zoologické zahrady pomalu stávají posledním útočištěm. Název lemur pochází z lemuros, což bylo v antickém Římě označení pro duchy zemřelých, ozývajícími se za nocí silným křikem. Zřejmě tak připadaly prvním Evropanům, kteří vstoupili na Madagaskar, noční hlasy lemurů.

*Zprávy ze zoo poskytuje
p. Stanislav Derlich*

ně černě, čímž se liší od druhého z našich čápů, čápa bílého. Čápi černí hnízdí v jednotlivých párech uvnitř lesů a během hnízdění se ptáci ozývají klapáním zobáků a hvízdavým a syčivým hlasem. V současné době hnízdí v ČR 200–300 párů čápů černých a tento druh patří u nás mezi silně ohrožené. Čápi černí stejně jako čápi bílí odlétají před zimou na jih do teplejších oblastí. V zoo přesunujeme stěhovavé ptáky v chladnějším období roku na zimoviště v pavilonu ptáků.

13. října proběhlo **stěhování naší skupiny lemurů z letní expozice** na ostrově do jejich zimoviště. Na ostrovy se lemuři přemísťují opět na jaře. Ostrovní expozice se stromy umožňují zvířatům co nejpodobnější způsob života a současně návštěvníkům dávají možnost pozorovat zvířata v přírodě velmi blízkých podmínkách. Lemuři se při odchytu nalákají na oblíbenou potravu do přenosných bedniček a přenesou do zimní vytápěné ubika-

Kulturní a společenské středisko „Střelnice“
v Českém Těšíně
Vás srdečně zve
na vernisáž výstavy

KROČOVI SE PŘEDSTAVUJÍ

Jana Kročová-Valčíková OBRAZY
SOCHY Antonín Kroča jun.

Zahájení výstavy se bude konat za účasti autorů
v pátek 14. října v 19.00 hodin
v Galerii Půda, ul. Střelniční 1 v Českém Těšíně
Výstavu uvede **PhDr. Karel Bogar**

Výstava potrvá do 4. 11. 2005
a bude přístupná: pondělí—pátek 9—17 hod.
(po tel. dohodě na čísle 558 712 695
i v jiném termínu)

Nepřehlédněte

Uzávěrka 6. čísla Hukvaldského občasníku roku 2005 bude 13. prosince 2005. Do doby uzávěrky nám prosím zasílejte své příspěvky, a to buď na Obecní úřad Hukvaldy, kterékoliv člence redakční rady nebo na e-mail karlaml@quick.cz.

Vydává Obec Hukvaldy. Redakční rada: Karla Klečková, Svatava Hrabovská, Mgr. Bronislava Hyklová, Mgr. Šárka Polachová. Autorem obrázku na titulní straně je akademický malíř Antonín Kroča. Uzávěrka tohoto čísla byla 18. října 2005. Za obsah článků ručí jeho autoři. Vyrábí tiskárna *Beatris*, Dobrá.